

invalidepension. Jeg siger det bare til hr. Tom Behnkes orientering.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg vil gerne sige tak til de deltagende partier i den debat, vi har haft, og for de bemærkninger og kommentarer, vi har fået her. Det er jo en dejlig oplevelse, når en debat er startet, skal vi sige, på en måde, hvor nogle forsøger at sige, at det her forslag kan der ikke være ret meget i, at der så alligevel udvikler sig en spændende debat, hvor ordførerne deltager aktivt. Det er dejligt, og ikke mindst så er det jo meget godt for miljøet, så vi er selvfølgelig meget tilfredse med, at folk på den måde engagerer sig.

Man kan også sige: Det skulle vel også bare mangle, når man tænker på, hvor mange menneskers ude omkring der er afhængige af, at vi er handlekraftige på netop det her område.

Men det er klart, at man på nogle tidspunkter i debatten efterlades med det indtryk, at der er nogle folketingsmedlemmer, der er rigelig langt fra det rigtige liv, og det er trist. Det er trist, når medlemmer ikke længere kan huske, hvordan der har været delegationer i Miljøudvalget og fortalt os og bedt os om, at der nu måtte ske noget, fordi man følte sig truet på sit erhverv, man følte sig truet på sin planlægning – både økonomisk, og hvad der ellers skulle til – for at man kunne drive sin virksomhed.

Det er ærgerligt, når vi har sådan en debat, at det trænges i baggrunden og medlemmerne ikke husker det længere. Og jeg vil opfordre partierne meget til, når vi nu går i Miljøudvalget: Tænk på alle de mennesker, som har fortalt os igen og igen, at vi har et problem. Det kan man i øvrigt se ud af et godt blokdiagram her, som fortæller lidt om, hvor lang tid det tager i andre lande. Det er jo tankevækkende, at vi mener, at svenskerne ikke er bedre – for sådan må man jo tolke det – når man kan se, at svenskerne bruger halvt så lang tid som vi til at få godkendt, eller man kan f.eks. se på Schweiz, der ligger langt længere nede, på kun 1 år, mens vi ligger oppe på 40 måneder. Det er tankevækkende.

Mon ikke vi kunne indrømme her, at det dog godt kan være, at vi også kan lære noget af de andre? Så det kunne måske være en god idé, at vi, mens vi behandler forslaget i udvalget, lader et par stykker tage over til – eller ned til – de lande og få en erfaringsudveksling og se på, hvordan de gør det. Jeg tror også, vi kan lære

dem noget, men måske kan de også lære os noget.

I hvert fald må vi jo konstatere, at flere af landene er hurtigere end vi er, og mon vi altid skal starte med at tro, at det betyder, at så er der nok ikke den samme kvalitet i det? Lad os møde dem med åbent sind. Det håber jeg også vi gør i udvalget. Vi glæder os til behandlingen og tror på, at vi kan skrue det sammen på en eller anden måde.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om begrænsning i anvendelse af bekæmpelsesmidler på ikkedyrkede arealer.

Af Hans Christian Schmidt (V), Niels Jørgen Langkilde (KF), Aage Brusgaard (FP) og Ole Donner (DF) m.fl.
(Fremsat 21/10 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Også her drejer det sig om borgerligt genbrug af tidligere fremsatte og grundigt behandlede forslag, og jeg skal også på det her punkt afstå fra bare at henvise til mine tidligere bemærkninger om forslaget, men skal – af respekt for forslagsstillerne – gentage hovedsynspunkterne.

Jeg er enig i sigtet med forslaget, nemlig at man på ikkedyrkede arealer må tage hensyn til